

МЕДИА МОНИТОРИНГ

26 ФЕВРУАРИ 2026 г.

Член на:

Bureau of
International Recycling

Източник: [Mediapool.bg](https://www.mediapool.bg)

Заглавие: Скъпият боклук на София. Един тон отпадъци струва 200 евро на данъкоплатците

Линк: <https://www.mediapool.bg/skapiyat-bokluk-na-sofiya-edin-ton-otpadatsi-struva-200-evro-na-danakoplattsite-news380665.html>

Текст: Един тон отпадъци в София излиза средно 200 евро. Парите се плащат от бюджета на Столичната община, тоест от данъкоплатците. Отиват за събирането, транспортирането и третирането на боклука.

Според данни на Евростат в София се произвеждат средно по около 540 кг отпадъци на човек годишно. Това надхвърля усреднената стойност за ЕС от 411 кг на човек, както и средната стойност за страната от 491 кг на човек.

Всяка година в столицата се произвеждат около 400 000 тона битови отпадъци. Изхвърлят се в около 90 000 сиви контейнера. Обслужването им пък е поверено основно на частни фирми, същите, които поискаха високи цени за обслужване,

общината отказа да сключи договори и се стигна до криза с отпадъците в големи части от града.

Плащаме два пъти

Анализ на общината показва, че половината от съдържанието в сивите контейнери би могло всъщност да се рециклира. За да се случи това, отпадъците трябва да бъдат изхвърлени правилно. Рециклируемите боклуци - най-вече от пластмасови, хартиени, стъклени и метални опаковки, по принцип нямат място в сивите контейнери. Те трябва да се събират отделно и изхвърлят в цветните кофи.

По последните данни на общината съотношението между събраните отделно отпадъци от опаковки и смесения битов отпадък е 1:25.

"Когато изхвърляме опаковки в сивите контейнери, плащаме два пъти за тях - веднъж през цената на продукта, която включва такса за отделно събиране и рециклиране на опаковката, и втори път през такса смет, която се плаща за събирането и обработването на всичко в сивите контейнери. Дългосрочната цел е да се подобри системата не само за битовите, но и за рециклируемите и едрогабаритните отпадъци", коментира преди време в интервю за Mediapool кметът Васил Терзиев.

На този етап общината няма много полезни ходове, за да подобри системата за отделно събиране. Разчита се на преговори и договори с организациите за оползотворяване на опаковки, които предоставят услугата. Опитът на местната власт да завиши критериите по договорите с тях, удари на камък - организациите обжалваха решението и то падна в съда.

Иначе идеята беше да се сложат контейнери на повече места, отворите им да са по-удобни за големи кашони, системата във всички райони да е с три цветни кофи (а не само с две, както е в по-голямата част от града), санкциите да се завишат. Това обаче на този етап няма да се случи.

Общината за момента не може да направи и собствена система за отделно събиране, тъй като няма как да получава средства от продуктите такси, които всеки производител, пускащ на пазара опаковки, плаща. Идеите на държавата за депозитна система пък зациклиха в скандали.

В същото време намалението дори и с малко на изхвърлените в сивите контейнери отпадъци ще доведе до свиване на разходите на общината за услугата по събирането и третирането им. А от там, ако не до намаление на такса смет, то поне до задържането ѝ. Още повече когато влезе в сила принципът "замърсителят плаща", по който би трябвало да се изчислява тази такса.

Сметките на общината показват, че ако таксата се изчислява според количеството, то разходът за домакинствата ще нарасне в пъти. В момента средната стойност на таксата, изчислена от Mediapool на базата на предоставените от общината данни за приходите и партидите е около 145 евро. Това е средната стойност и за жилищните, и за нежилищните имоти, за които по-принцип се плаща повече.

Драстичното поскъпване на таксата при въвеждането на замърсителя плаща ще е заради прехвърлянето на тежестта от бизнеса към домакинствата. То може да

бъде частично овладяно само с по-малко генериран отпадък и повече рециклиране.

Центрове за рециклиране

Към момента плановете на общината са да довърши обещаваното от години изграждане на площадки за разделно събиране в кварталите. Идеята е там да могат да се изхвърлят непотребни вещи, стари електроуреди, матраци, килими и въобще всичко, което сега се оставя до кофите. Тези боклуци пък би трябвало да се рециклират.

Процесът по обособяване на площадките се забави заради административните процедури по уреждането на статута на терените.

Планират се и още издания на МаГаТа фест - по същество контейнери за стари и непотребни вещи се поставят в определени квартали и този вид отпадъци от мазета, гаражи и тавани се събира кампанийно.

Препоръки на ОИСР за кръговата икономика на София включват именно изграждането на центрове за рециклиране. Идеята обаче е старите уреди или мебели, оставени там, да се ремонтират и продават за втора употреба. Има идеи и за създаване на пазари за употребявани вещи - физически и онлайн, където хората да предлагат нещата, които вече не използват, вместо да ги оставят до контейнерите.

Опитът на Виена

Във Виена битовите отпадъци изцяло се изгарят, а така се осигурява отопление за 214 000 домакинства и електроенергия за 95 000 домакинства

В града обаче има доста развита система за разделно събиране. Организирана е от общината. Освен контейнерите за разделно събиране, които не се изчерпват само с такива за хартия, стъкло, пластмаса и метал, има над 100 центъра за рециклиране, където жителите могат безплатно да изхвърлят по-големи количества отпадъци, едрогабаритни предмети, електронни устройства и опасни материали.

Градът изостава от целите на ЕС за рециклиране на PET бутилките. Те са едва 15% от всички пластмасови опаковки, но ЕС изисква 90% степен на рециклиране до 2029 г. Към момента във Виена този дял е 26 на сто.

Над 12000 глоби за година за неправилно изхвърляне на боклук

Въпреки развитата система на разделно събиране, експерти смятат, че има възможност за подобрението ѝ. А основната причина е анонимността на хората в големия град, което прави нарушаването на правилата по-лесно. Според националната организация Altstoff Recycling Austria AG (ARA) удобството също играе роля. В селските райони хората просто поставят жълта торба пред домовете си, докато в града жителите трябва да носят пластмасовите си отпадъци до пунктовете за събиране.

За подобряване на разделното събиране във Виена се провеждат рекламни кампании и информационни услуги на 17 езика. Освен това т.нар. waste watchers наблюдават системата за отпадъци в града и прилагат строги мерки срещу

незаконното изхвърляне. Само през 2024 г. са наложени над 12 000 глоби за незаконно изхвърляне на едрогабаритни, кучешки отпадъци и фасове от цигари.

Общината печели от разделното събиране, тъй като се спестяват разходи (за изгаряне), опазва се и околната среда. Частните компании се възползват от икономическите възможности в областта на обезвреждането, рециклирането и обработката на суровини.

Австрийският сектор за управление на отпадъците събира, сортира и обработва около 74 милиона тона смет годишно в 3500 съоръжения. Общо секторът е генерирал икономическа продукция от близо 20 милиарда евро през 2024 г. Около 34% от всички отпадъци се рециклират, а при общинските или битовите отпадъци австрийската индустрия постига второто най-високо ниво на рециклиране в Европа - 62%.

Такса смет в Мадрид зависи от имота и от количеството боклук

И в Испания, както и в България, разходите по управление на отпадъците на общинско ниво се финансират от такса смет. В Мадрид тя зависи от параметрите на жилището и това къде се намира, както и от количеството отпадъци, генерирани във всяка зона на града. Средната сметка е около 140 евро за жилища и 310 евро за търговски обекти.

Таксата се състои от фиксирана част, свързана със стойността на имота, и променлива част, определена от обема на генерираните отпадъци. Тези стойности са изчислени чрез прилагане на данъчната формула към кадастралните данни от последната година.

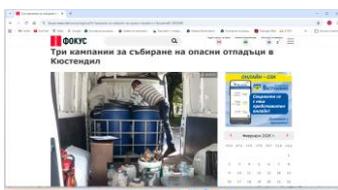
Събирането на опаковки и на стъклени отпадъци се финансира от съответната интегрирана система за управление или се извършва директно от самата система. В момента системата за събиране на отпадъците в Мадрид включва четири потока - хартия/картон, леки опаковки (метал, пластмаса, кутии за напитки), стъкло и смесено събиране (остатъчна торба).

Отпадъците се събират както от врата на врата, така и в общи контейнери. Действа и система за събиране на батерии, акумулатори и лекарства. Разделно се събират едрогабаритни отпадъци, текстил, биоразградими отпадъци, използвани готварски масла, отпадъци от паркове и градини, резитби и отпадъци от общинско почистване.

Източник: Фокус

Заглавие: Три кампании за събиране на опасни отпадъци в Кюстендил

Линк: <https://www.focus-news.net/novini/regioni/Tri-kampanii-za-subirane-na-opasni-otpaduci-v-Kyustendil-2903689>

Текст: За поредна година Община Кюстендил ще проведе кампании за разделно събиране на опасни битови отпадъци от домакинствата, предаде ФОКУС. Инициативата е насочена към ограничаване на замърсяването и насърчаване на отговорното отношение към околната среда.

През 2026 година кампаниите ще се състоят на 6 април, 3 юли и 23 септември. Във всеки от посочените дни пунктът ще работи от 10.00 до 16.00 часа на обособената площадка между улиците "Ал. Димитров", "6-ти септември" и "Петър Берон" в Кюстендил, позната като Цирковата площадка.

Гражданите ще могат безвъзмездно да предават лекарства с изтекъл срок на годност, замърсени опаковки, живачни термометри, флуоресцентни тръби, почистващи препарати, дезинфектанти, химикали, пестициди, масла и лепила. Ще се приемат още излязло от употреба електрическо и електронно оборудване, както и негодни за употреба батерии и акумулатори.

От общинската администрация апелират жителите да се възползват от предоставената възможност, като предават опасните отпадъци по регламентирания ред и по този начин допринасят за опазването на околната среда и здравето на хората.

Източник: [Money.bg](https://money.bg)

Заглавие: Фирмата от Монтана, с помощта на която тонове отпадъци се превръщат в текстил

Линк: <https://money.bg/economics/obicham-da-mi-e-trudno-firmata-ot-montana-s-pomoshtta-na-koyato-tonove-otpadatsi-se-prevrashatat-v-tekstil.html>

Текст: Пластмасови бутилки. Всеки ден купуваме, използваме и хвърляме. Отпадък или... ресурс - зависи от подхода. От рециклирани пластмаси могат да се създават всякакви нови изделия - по-евтино и с по-малко щети за околната среда.

Алтернативата е абсурдната ситуация, в която сметниците в дадена страна са препълнени, а нейните преработващи фирми решават екологичните проблеми на други държави.

Къде е България? Според актуалните данни на "Евростат" едва 39,5% от опаковъчната пластмаса у нас се рециклира при 42,1% средно за ЕС и поставена цел от 55% за 2030 г. Причините са свързани както с регулаторната рамка и бизнес средата, така и с отношението на обикновените хора към проблема.

Много добре разбират това в монтанската компания "Монатекс". В нейната дейност се преплитат текстилната и рециклиращата индустрии. Наскоро тя беше наградена за своя проект за производство на прежди от рециклирани PET бутилки.

Началото

"Монатекс" е създадена през 2000 г., разказва пред Money.bg собственикът на фирмата Славка Нончева. Текстилен инженер по образование, тя започва бизнеса след затварянето на голямото текстилно предприятие "Монтана", на което е била търговски директор.

Първоначално произвеждат прежди за ръчно плетиво и конфекция. По-късно започват да продават у нас продукцията на турски фирми.

"Тогава се оказа, че нашите клиенти натрупват много големи количества изрезки от пуловери и трябваше някъде да отидат тези изрезки. Споразумяхме се с турските фабрики ние да им изкарваме на бали изрезките, а те да ни дават рециклирана прежда, която като цена е много добра, защото съотнесени цените, примерно, ако към днешна дата 4,50 евро струва оригиналната прежда, рециклиратът струва 2,50", обяснява Нончева.

Няколко години след това идва и пресечната точка между текстила и рециклирането на бутилки: "В няколко фабрики, в които отидохме ни казаха, че нямат суровина. Попитахме каква им е суровината и ни казаха: "Смлени бутилки, PET бутилки". Попитах ги какви са изискванията към това - трябва да са сортирани по цвят или микс като в случая и трябва да са чисти, да са изпрани. Това беше през 2015 година. Проверих колко струва една инсталация в Китай. Доставих инсталацията, монтирахме я и започнахме да произвеждаме PET флейк (пластмасови люспи, получени след рециклирането - б.р.)".

От бутилка до плат

Превръщането на отпадъка в нещо полезно е сложен процес в много стъпки. Много е важно да няма други примеси и най-вече да не попадат метални парчета.

Бутилките идват на бали, които минават през шредер, който ги смела с размер на ситото от максимум сантиметър. След това преминават през баня, като се измиват с препарат и вода с температура от поне 80 градуса, а при по-голямо замърсяване даже е вряща.

Нататък идват фракционните машини и ваните, които отделят етикетите и примесите, като след финалната баня трябва да е останал само PET. След сушене суровината минава през втората част от инсталацията на "Монатекс", която с помощта на специални камери и сензори сортира по материал и по цвят за тройно почистване. Така крайният резултат е готов за продажба.

Монтанската компания има партньори в няколко държави, които произвеждат влакна от PET флейк. Те се превръщат във филament, прежда, платове и вата с различни характеристики.

"Къде отива това нещо? Почти всички възглавници, на които пише "Полиестер", са с такива влакна, както пълнежът, така и микрофибърният калъф. Също, пълнежите за олекотените завивки за хотелите. Почти никой не използва оригинален материал, защото е много скъп", посочва Нончева.

Такива влакна намират приложения в автомобилните тапицерии и даже при производството на бордюри и паркови елементи.

90% от продукцията на "Монатекс" се реализира в Европа - компанията има големи клиенти в Германия, Франция, Румъния, Северна Македония, Хърватия и Гърция и се опитва да разработи канадския пазар.

А българските бутилки?

Само през 2024-а групата на "Монатекс" е преработила 250 тона пластмасови бутилки. В продукцията ѝ рециклираните материали имат почти 50-процентов дял. Оказва се обаче, че голяма част от суровината на монтанската компания не идва от България. "Аз лично внасям голяма част от отпадъка от Румъния, от Италия и от Сърбия - сортирани PET бутилки, които да мога да рециклирам. Там цената първо е по-ниска - не знам как я постигат, те си знаят. Второто е, че бутилките наистина са сортирани - в тях няма кенчета", посочва Славка Нончева.

Нейната фирма използва и технологичен брак от производители на бутилки и бутилиращи компании. Тя не може да купува директно от регионалното сметище, защото то има договор с фирми, които изкупуват целия отпадък.

Така се налага да се плаща на посредници. А боклукът се оказва скъпа стока, посочва Нончева. Първо се плаща такса "Опаковка" от производител или вносител (2-3 стотинки на бутилка от 16-25 грама или 800 лева за тон), след което потребителят плаща такса "Битови отпадъци". Накрая рециклиращата компания плаща трети път - последно цената е била 290 евро на тон за микс и 400 евро за тон прозрачни бутилки.

По думите ѝ "политиката е сгрешена в самото начало". Производителите би трябвало да са задължени да използват опаковки от еднороден материал. Вносителите и производителите плащат вече споменатата такса за опаковката по вид материал за всеки продукт на пазара в страната. Тя обаче не отчита факта, че тези опаковки не са еднородни и в повечето от случаите са трудно рециклируеми.

Нончева определя като "пълна глупост" и европейското изискване за закачване на капачката за бутилката - при положение, че те са от съвсем различни материали.

Кашоните пък биват ламинирани, а има многослойни опаковки, които на практика не подлежат на рециклиране. "Отделно, не можете да имате инсинератор, в който да изгорите това количество - и то безславно заминава на сметището", допълва тя.

Чакат (ли) ни още сметища

Преработката на отпадъци не е евтина. Транспортът до клиентите в Европа - също, а освен това те плащат масово след между 30 и 60 дни. Междувременно трябва да се търси финансиране от банки, а това е допълнително предизвикателство за фирмите от по-малки градове. Пазарът е много волатилен - при нисък долар оригиналната суровина става по-евтина от рециклираната. Затова и понякога се налага продукцията да изчаква адекватна цена. Мнозина се отказват.

Боклукът не се интересува дали има кой да го рециклира. Той просто се трупа. Сметищата обграждат градовете, а все още мнозина не си дават сметка за проблема. И тук говорим както за институциите, така и за обикновените хора.

Собственикът на "Монтекс" дава пример с 40-хилядна Монтана. Всеки от тях генерира по 488 килограма боклук годишно - и това са само битовите отпадъци,

не броим индустриалните и незаконно изхвърлените количества. В периода 2015-2025 г. произвежданият от всеки човек отпадък се е увеличил с почти 80 килограма. В случая на северозападния град всичко това означава, че през следващите 10 години ще са нужни нови две сметища - а в района вече има други две.

Когато сметището се напълни, то просто се засипва, което не е рекултивация, защото отдолу гниенето произвежда газ и редовно избухват пожари. Не можете да садите нищо, не можете да строите - това е унищожена земя. И сигурна рецепта за "чист" въздух.